

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311213039
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8311213039.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudkyň JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobkyne A.. H. Y., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX P., právne zastúpená Mgr. Mariánom Lipom, advokátom, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné proti žalovanému A.. H. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX P., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/120/2011-591 zo dňa 21.6.2018 takto

rozhodol:

Mení rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/120/2011-648 z 26.6.2019 tak, že určuje, že do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patrí:

- zostatková hodnota členského podielu družstevného bytu č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, ul. J. XXXX/X, P. vo výške 26.300,- eur
- finančné prostriedky vedené v peňažných ústavoch k 13.10.2011 na meno žalobkyne v sume 4.859,33 eura a na meno žalovaného v sume 36.022,75 eura
- finančné prostriedky v sume 3.995,60 eura a 8.367,77 eura
- suma 964,03 eura s tým, že určuje celkovú hodnotu masy bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 80.509,48 eura.

Z titulu finančného vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 19.824,29 eura v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania právo.

Priznáva štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 50 % a voči žalovanému v rozsahu 50 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalobkyňa a žalovaný sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 2.415,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Humenné.

Návrh žalovaného na prerušenie konania zamietajú.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 11.387,73 eura v lehote 15 odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Priznal štátu náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 60 % a vo vzťahu k žalovanému 40 %. Žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť

zaplatiť každému z nich po 397,70 eura na súdnom poplatku na účet Okresného súdu Humenné v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, výsledky vykonaného dokazovania, a to obsah listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, aj ako svedecké výpovede pani K. Y., E. F., C. Y. na zrušenie rozsudku č.k. 12C 120/2011-463 zo dňa 4.3.2015, a to uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co 117/2015-510 zo dňa 13.10.2016 vo vyhovujúcom výroku, vo výroku o trovách konania, trovách štátu, o súdnom poplatku a v rozsahu zrušenia o vrátení súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň poukázal na doplnenie dokazovanie po zrušení a vrátení veci s tým, že poukázal na stanovisko strán sporu, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka, a uviedol, že bol viazaný názorom odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že sa má vychádzať z hodnoty 26.300 eur, a to hodnoty členského podielu k družstevnému bytu č. XX na ul. J. XXXX/X v P., ktorá cena bola určená znalkyňou A. H.. Taktiež poukázal na to, že bol viazaný názorom odvolacieho súdu v súvislosti so sumou 29.849,43 eura, ktorú nebolo preto možné zahrnúť do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM), ako aj bolo potrebné zohľadniť sumu 14.500 eur a 107,09 eura, ktoré počas konania žalovaný vyplatil žalobkyni.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 17C 170/2012-49 zo dňa 20.2.2013 o schválení zmieru, ktorým sa zrušilo právo spoločného nájmu účastníkov konania k bytu č. XX na ul. J. XXXX/X v P. a zároveň bolo určené, že nájomcom a členom bytového družstva sa stáva žalovaný, ktorý nadobudol členský podiel k bytu. Pri vyporiadaní BSM súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na disparitné rozdelenie majetku po zohľadnení výšky príjmov žalovaného, ako aj výšky príjmov žalobkyne počas manželstva, a preto vyporiadal BSM v pomere 40 % pre žalobkyňu a 60 % pre žalovaného. Do masy BSM nezahrnul finančné prostriedky vo výške 1.246 eur, ktoré boli na účte matky žalobkyne v J. L.. Podľa názoru súdu, žalobkyňa preukázala, že išlo o peniaze jej matky, ktoré dostala ako odstupné od svojho zamestnávateľa a postupom času boli zapísané na novú vkladnú knižku v J. L., na ktorej je zapísaná ako spoludisponent aj žalobkyňa, avšak majiteľkou podľa názoru súdu je matka žalobkyne. Ďalej súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM ani finančné prostriedky vo výške 964,03 eura, ktoré žalobkyňa dostala ako poistné plnenie za poistnú udalosť za osobné motorové vozidlo zn. O.. Je pravdou, že k poistnej udalosti došlo v januári XXXX a k dohode o rozdelení hnuiteľných vecí došlo až v apríli XXXX, avšak tieto finančné prostriedky boli viazané na osobné auto zn. O., ktoré pripadlo žalobkyni a ktorá si za tieto finančné prostriedky auto dala opraviť. Ďalej súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM ani sumu 6.905 eur, ktorú žalovaný žiadal zahrnúť do masy BSM s odôvodnením, že žalobkyňa počas manželstva študovala na vysokej škole a jej titul je nehmotným majetkom. Je pravdou, že žalobkyňa počas manželstva študovala na vysokej škole, avšak podľa názoru súdu, aj žalobkyňa v tom čase bola riadne zamestnaná, mala svoj príjem, avšak podstatnou skutočnosťou, pre ktorú súd túto sumu nepojal do masy BSM je to, že žalovaný uviedol túto sumu iba odhadom a ničím ju nezdokladoval. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie ustálil majetok patriaci do BSM v hodnote 79.545,45 eura (okrem hnuiteľných vecí, ktoré neboli predmetom tohto konania). Uvedená suma predstavuje hodnotu členského podielu bytu vo výške 26.300 eur a finančné prostriedky, ktorými disponovali strany sporu ku dňu rozvodu manželstva vo výške 53.245,45 eura. Na účtoch žalobkyne bola ku dňu rozvodu manželstva suma 4.859,33 eura a na účtoch žalovaného bola suma 36.022,75 eura. Súd prvej inštancie do masy BSM zahrnul aj finančné prostriedky vo výške 3.995,60 eura, ktoré žalovaný vybral z účtu R. dňa 30.9.2011 a sumu 8.367,77 eura, ktorú žalovaný vybral z účtu v J., pričom na pojednávaní dňa 16.5.2013 uviedol, že ich má doma. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný ku dňu rozvodu disponoval so sumou 48.386,12 eura. Celková hodnota masy BSM tak podľa stanovenia súdu predstavovala sumu 79.545,45 eura. Keďže v danej veci súd prvej inštancie rozhodol o disparitnom rozdelení BSM, pre žalobkyňu stanovil sumu 31.818,18 eura, čo zodpovedá 40 % podielu na rozdelení BSM. Žalobkyňa disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 4.859 eur (správne 4.859,33 eura) a žalovaný jej počas konania vyplatil sumu 14.500 eur a 107,09 eura, a preto je zrejmé, že žalobkyňa doposiaľ dostala z masy sumu 20.342,27 eura. Na vyrovnanie jej podielu jej patrí 11.387,73 eura, k zaplateniu ktorej sumy súd prvej inštancie zaviazal žalovaného.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

O trovách štátu rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že zaviazal strany sporu na náhradu trov štátu v rozsahu 60 % žalobkyňu, lebo jej priznal z majetku patriaceho do BSM 40

% a žalovaného zaviazal na náhradu trov štátu v rozsahu 40 %, pretože mu pripadol majetok patriaci do BSM v rozsahu 60 %.

O povinnosti strán zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v súlade s položkou 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov tak, že zaviazal strany sporu zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 1 % z hodnoty majetku patriaceho do BSM, každého z nich vo výške 397,70 eura.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalobkyne z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, ako aj nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na nepriaznivý zdravotný stav v súvislosti s prebiehajúcim súdnym sporom u žalobkyne s tým, že sa stotožnil so závermi súdu, ku ktorým sa nebude vyjadrovať, nakoľko na akékoľvek tvrdenia na predloženie dôkazu, žalovaný produkuje rozsiahle vyjadrenia a uvádza skutočnosti, ktoré žalobkyni len pripomínajú hrôzy. Namietal disparitné rozdelenie masy BSM, ako aj nezahrnutie sumy 29.849,43 eura do masy BSM. Poukázal na to, že v zásade platí, že podiely oboch manželov na spoločnom majetku sú rovnaké. Disparita (rozdielnosť podielov) sa v praxi vyskytuje len výnimočne, i keď ju zákon nevylučuje. Namietal náležité nezdôvodnenie disparitného rozdelenia majetku patriaceho do BSM s poukazom na ust. § 150 Občianskeho zákonníka s tým, že na pojednávaní dňa 7.3.2018 súd konštatoval, že sa bude zaoberať návrhom žalovaného na tzv. disparitu podielov, ale poukázal aj na rozhodovacia prax súdov a rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré prihliadajú aj na starostlivosť o maloleté deti a ich výchovu a nezistil dôvody na disparitné rozdelenie masy BSM. Od 7.3.2018 do 21.3.2018 neboli vykonané žiadne nové dôkazy. Podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne, v danom prípade neboli splnené podmienky výnimočnosti pre disparitné rozdelenie masy BSM, lebo žalobkyňa sa riadne starala o dve deti, o domácnosť, kde bolo stále navarené, vyžehlené a domácnosť bola v perfektnom stave. Súd prvej inštancie odôvodnil disparitu jednou vetou, a to, že odporca mal vyššie príjmy. Nevysporiadal sa však so skutočnosťou, že žalovaný sa vyjadroval k peniazom patriacim jej matke, k tomu, že v rozhodnom období žiaden príjem okrem oficiálneho nemal a že viackrát sa vyjadril v určitých obdobiach, že žalobkyňa zarábala viac, ako žalovaný. Právny zástupca žalobkyne poukázal na okolnosti týkajúce sa posúdenia inštitútu disparity v súvislosti s návrhom žalovaného, ako aj na odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktorý zohľadnil len výšku príjmov žalovaného a výšku príjmov žalobkyne s tým, že opomenul prihliadnúť aj na starostlivosť o domácnosť, ktorá je kladená na roveň príjmov. Vo vzťahu k nezahrnutiu sumy 29.849,43 eura do masy BSM poukázal na bod 40 odôvodnenia rozhodnutia s tým, že uviedol, že so záverom súdu nesúhlasí. Žalovaný si vymyslel konštrukciu, ktorá mala spôsobiť vylúčenie prostriedkov patriacich do BSM na základe svedeckej výpovede svojej matky a svojej sestry o tom, že finančné prostriedky vybrané zo svojho účtu, len niekoľko dní pred právoplatnosťou rozsudku o rozvoďte mali patriť jeho matke a on ich len spravoval. Poukázal na rozpory vo výpovediach svedkov, ďalej na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli aj z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 7.3.2018, ktoré sa týkali vyňatia týchto finančných prostriedkov z BSM s tým, že uvedená suma bola určená odhadom, ale v konečnom dôsledku sa jej opodstatnenosť prejavila až v následnom priebehu konania. Podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne, žalovaný žiadnym iným spôsobom nepreukázal, že by finančné prostriedky jeho matky v určitých tak, ako to tvrdil v splátkach, dostával od matky a vkladal ich na účet. Finančné prostriedky boli vybrané z predmetného účtu, patria do BSM a boli vybrané v sume, ktorá nikdy nebola spochybnená a mala to byť suma peňazí, ktoré mali patriť matke žalovaného, a to v sume 29.849,43 eura. Poukázal na poskytnuté sumy matkou žalovaného na základe jeho tvrdenia, čo celkom malo predstavovať sumu 29.171,86 eura. Právny zástupca žalobkyne navrhol, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni polovicu zo sumy 29.849,43 eura v rozsahu 14.924,70 eura. Zároveň, aby bolo náležité zdôvodnené disparitné vyporiadanie BSM, a aby boli vyporiadané finančné prostriedky na základe paritného vyporiadania. Za účelom vyrovnania podielu navrhol, aby odvolací súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 40.090,35 eura.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal vyhovujúci výrok a výrok o trovách štátu z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, neúplného zistenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy týkajúce sa finančných prostriedkov patriacich do masy BSM, jeho zániku k XX.XX.XXXX, a to na účtoch v peňažnom ústave H. za obdobie rokov XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, ako aj nevyžiadal listinný dôkaz od zamestnávateľa žalobkyne týkajúci sa výplatných pások alebo mzdových listov žalobkyne za obdobie rokov XXXX, XXXX, XXXX s uvedením, aké zrážky zo mzdy mala a v prospech koho. Ďalej poukázal na nedostatočne zistený skutkový stav veci, ako aj nesprávne skutkové zistenia súdom vo vzťahu k

vyplateniu hodnoty členského podielu v bytovom družstve vo výške 14.500,- eur, ďalej na nesprávne skutkové zistenia ohľadne sumy 1.240 eur, ktoré boli na účte patriacom žalobkyni, pričom súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že sa jednalo o finančné prostriedky matky žalobkyne, ako aj opomenul uviesť, a neuviedol to ani v iných bodoch odôvodnenia, že požadoval, aby z masy BSM boli vrátené jeho výlučné prostriedky nadobudnuté pred uzavretím manželstva v sume 1.460 eur, ako aj aby bola z masy BSM vylúčená nespotrebovaná časť dotácie z úradu práce, účelovo určená na jeho podnikanie v sume 1.595,47 eura. Ďalej namietal jednotlivé body odôvodnenia vo veci samej, a to č. 40, 41, 42, 43, 44, 47 s tým, že opätovne poukázal na skutočnosti týkajúce sa zahrnutia finančných prostriedkov do masy BSM, ich spôsob nadobudnutia, dispozíciu s finančnými prostriedkami, na ktoré skutočnosti poukazoval v konaní pred súdom prvej inštancie. Nesprávne právne posúdenie považoval aj pre nesprávnu aplikáciu ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že na obstaranie členského podielu v bytovom družstve a na zariadenie bytu použil finančné prostriedky, ktoré mal nasporené už pred uzatvorením manželstva. Súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal. Ďalej namietal, že sa nezaoberal, nevysporiadal ani s jeho požiadavkou ohľadne vylúčenia nespotrebovanej časti dotácie z úradu práce vo výške 1.595,47 eura, ktorá mu bola poskytnutá účelovo na jeho podnikanie. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov štátu poukázal na to, že štát by mal znášať trovy, ktoré spôsobil súd nesprávnym zadáním vypracovania znaleckého posudku A.. F. a poplatky, ktoré súd nesprávne vyplatil bankám podľa sadzovníka poplatkov, a nie vo výške preukázaných vecných nákladov. Podľa jeho názoru, sa nejedná o odôvodnené a účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatnením alebo bránením práva. Znalecký posudok č. XX/XXXX, vypracovaný znalcom A.. F., dal súd prvej inštancie vyhotoviť k dátumu právoplatnosti rozvodu, aj keď spoločný nájom k bytu naďalej trval, a preto podľa jeho názoru je nepoužiteľný. Vo vzťahu k úhradám poplatkov bankám za predloženie žiadaných správ poukázal na § 92 ods. 10 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že banke patrí len za podanie správy úhrada nákladov, ktoré im tým vznikli. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru nesprávne postupoval, ak si nevyžiadal od bánk vyčíslenie vecných nákladov. Poukázal na ust. § 390 Civilného sporového poriadku a povinnosť odvolacieho súdu vo veci rozhodnúť s tým, že žiadal, aby pri ustálení masy BSM odvolací súd zohľadnil hodnotu členského podielu v bytovom družstve vo výške 26.300 eur podľa kontrolného znaleckého posudku č. X/XXXX, sumu finančných prostriedkov na bankových účtoch žalobkyne, žalovaného na spoločnom účte k XX.XX.XXXX podľa správ z bánk. Ďalej, aby do masy BSM zahrnul sumu 964,03 eura, ktorou disponuje žalobkyňa z titulu prijatého poistného plnenia patriaceho do BSM. Ďalej, že žalobkyňa je povinná nahradiť do BSM sumu 6.905 eura ako náklady na jej vysokoškolské štúdium a získanie akademického titulu, ako aj je potrebné uhradiť sumu 1.460 eur žalovanému, ako jeho výlučné prostriedky nadobudnuté pred uzavretím manželstva. Ďalej navrhol, aby z BSM bolo vylúčené 1.595,17 eura ako dovtedy nespotrebovaná časť účelovej dotácie na podnikanie, ktorá nepatrí do BSM a v čase zániku BSM sa nachádzala na účte žalovaného. Ďalej navrhol, aby odvolací súd rozhodol disparitne tak, že uloží žalovanému uhradiť žalobkyni 13.150 eur ako polovicu hodnoty členského podielu v bytovom družstve, finančné prostriedky na účtoch v bankách zostanú vo vlastníctve majiteľov týchto účtov podľa zostatkov k XX.XX.XXXX s tým, že tak sa dosiahne disparita v pomere 63 % v prospech žalovaného a 37 % v prospech žalobkyne a obom stranám sporu zostanú preukázané finančné prostriedky tak, ako ich sami nadobudli a udržali. Vo vzťahu k pohľadávke vo výške 14.500 eur poukázal na ust. § 451 Občianskeho zákonníka s tým, že uviedol, že táto pohľadávka vrátane jej príslušenstva sa rieši v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 18C/525/2015, a preto navrhol prerušiť odvolacie konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 18C/525/2015.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa k osobným a nepodloženým invektívam na začiatku odvolania žalobkyne nebude konkrétne vyjadrovať. K disparitnému rozdeleniu masy BSM poukázal na to, že podľa jeho názoru, súd prvej inštancie zohľadnil starostlivosť o rodinu, avšak nedostatočne zohľadnil ním preukázané skutočnosti, ak nezohľadnil, že na obstaraní členského podielu v bytovom družstve sa žalobkyňa nepodieľala vôbec, na obstarávaní spoločných vecí sa žalobkyňa podieľala aj napriek svojim možnostiam len v absolútne minimálnej miere približne do 1 %, na finančnom obstaraní domácnosti, t.j. uhrádzaní výdavkov na domácnosť sa žalobkyňa aj napriek svojim možnostiam podieľala len vo veľmi malej miere. Ďalej počas celého manželstva nakladala s peniazmi patriacimi do BSM mimo potrieb spoločnej domácnosti. Ukladala si na neznáme miesto vo veľmi veľkom rozsahu finančné prostriedky, čím značne poškodzovala domácnosť, v dôsledku čoho finančné prostriedky nie sú zahrnuté do masy BSM. Vo vzťahu k starostlivosti o domácnosť uviedol, že to nie je pravdivé. Poukázal na to, že už v auguste XXXX sa so žalobkyňou ako manželkou dohodli na hospodárení cez spoločný účet a na sledovaní výdavkov. Zároveň sa dohodli, že ak to nebude fungovať,

sa rozídu a každému zostanú tie peniaze, ktoré má nasporené na svojich účtoch, pretože dovtedy si každý viedol svoje účty sám a obaja si boli vedomí, že väčšinu výdavkov na domácnosť uhrádzal on. Vo vzťahu k nezahnutiu sumy 29.489,43 eura do masy BSM uviedol, že žalobkyňa sa opätovne neeticky snaží zaradiť do tejto masy aj finančné prostriedky patriace jeho matke. Prehlásil, že žalobkyňa o týchto prostriedkoch vedela, že po smrti otca ich matke spravoval. Poukázal na právny záver vyplývajúci zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že táto suma nemá byť zahrnutá do masy BSM, ktoré uplatnené námietky boli uplatnené ako nedôvodné. Zdôraznil, že po vrátení veci nevyšli najavo nové, ďalšie relevantné skutočnosti. Odvolanie žalobkyne považoval za účelové.

5. Právny zástupca žalobkyne sa k doručenému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril, ani v rámci odvolacej repliky k doručenému vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne.

6. Podaním zo dňa 18.10.2018 žalovaný oznámil a predložil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/27/2018-103 zo dňa 21.8.2018, ktorým súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Humenné č.k. 18C/525/2015-80 zo dňa 3.1.2018 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie bol nesprávny procesný postup, ak uznesením súd konanie o zaplatenie 14.500 eur s prísl. zastavil z dôvodu, že prebiehajúce konanie o vyporiadanie BSM vytvára prekážku vo veci začatej podľa ust. § 159 v spojení s § 161 Civilného sporového poriadku.

7. Opravným uznesením č.k. 12C/120/2011-648 zo dňa 26.6.2019 súd prvej inštancie opravil chyby v počítaní vo výroku napadnutého rozhodnutia v súlade s ust. § 224 Civilného sporového poriadku.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) v spojení s § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP vzhľadom na včas podané odvolania osobami oprávnenými (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal s nariadením termínu odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 v spojení s § 390 CSP a dospel k záveru, že odvolania strán sporu sú čiastočne dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že obe strany sporu namietali nesprávne právne posúdenie, a to zásadu disparitného vyporiadania masy zaniknutého BSM, žalobkyňa pre rozpor s ust. § 150 Občianskeho zákonníka a žalovaný v súvislosti s disparitným rozdelením majetku patriaceho do BSM namietal nesprávne stanovený pomer vyporiadania.

Pri vyporiadaní BSM v zásade platí princíp parity (rovnosť podielov), ktorý vyplýva z ust. § 150 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Disparita podielov spočíva v rozdielnom určení podielov pre jednotlivých manželov. Znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevylučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci, ďalej sa prihliada na potreby maloletých detí, ako aj na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu s tým, že pri určení miery pričinenia sa zohľadňuje starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti.

Z výsledkov vykonaného dokazovania, ako aj v rámci zopakovaného dokazovania pred odvolacím súdom, z vylúčených skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali odklon od všeobecne akceptovanej zásady rovnosti podielov manželov pri vyporiadaní BSM. Bolo preukázané, že obaja manželia zabezpečovali rodinu a starostlivosť o domácnosť podľa svojich schopností a možností s tým, že v prevažnej miere túto starostlivosť zabezpečovala žalobkyňa, ktorá poukázala na to, že žalovaný pracoval mimo miesta trvalého bydliska, a preto sa počas pracovného týždňa nezdržoval v spoločnej domácnosti. Starostlivosť o maloleté deti zabezpečovala sama s tým, že ich vozila do školy,

zabezpečovala im stravu, ako aj uspokojenie iných odôvodnených potrieb mal. detí. I napriek plneniu si pracovných povinností žalovaným mimo miesta trvalého bydliska, odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a skutkových záverov, ku ktorým dospel, nepovažoval za preukázané a opodstatnené stanovenie disparity súdom prvej inštancie v rozsahu 60 % pre žalovaného a 40 % pre žalobkyňu. Uplatnená námietka týkajúca nesprávneho stanovenia pomeru vyporiadania masy BSM zo strany žalobkyne preto bola dôvodná. Navyše z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akými úvahami sa súd prvej inštancie pri takomto spôsobe stanovenia pomeru vyporiadania masy BSM zaoberal, na základe akých rozhodných skutkových okolností dospel k záveru o stanovení tohto pomeru. Uplatnenú námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti v tejto časti napadnutého rozhodnutia uplatnenú obidvomi stranami sporu preto odvolací súd považoval za opodstatnenú. Za nedôvodnú však považoval odvolací súd námietku žalovaného, ktorým navrhoval, aby odvolací súd stanovil pomer disparitného rozdelenia masy BSM v rozsahu 63 % pre žalovaného a 37 % pre žalobkyňu. Skutkové okolnosti z vykonaného dokazovania pre záver o disparitnou vyporiadani masy BSM nevyplývajú.

10. Za nedôvodnú považoval odvolací súd uplatnenú námietku žalobkyňou týkajúcu sa nezahrnutia do masy BSM sumu 29.849,43 eura. Jedná sa o finančné prostriedky, ktoré v rámci vykonaného dokazovania boli preukázané, že patrili matke žalovaného, a to K. Y., ktorá v rámci svedeckej výpovede uviedla, že predmetné finančné prostriedky odovzdala žalovanému z dôvodu obavy o tieto finančné prostriedky. Mali slúžiť na rekonštrukciu rodičovského domu s tým, že vo vzťahu k posúdeniu tejto odvolacej námietky, odvolací súd zaujal vecné stanovisko vyplývajúce z uznesenia odvolacieho súdu č.k. 4Co/117/2015-510 zo dňa 13.10.2016, ktorú uplatnenú námietku žalobkyne proti v poradí prvom rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 12C/120/2011-463 zo dňa 4.3.2015 považoval za nedôvodnú. V tejto časti bol súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom, a preto správne postupoval, ak následne v poradí druhým rozsudkom sumu 29.849,43 eura do masy BSM nezahrnul. Ani v rámci zopakovania dokazovania pred odvolacím súdom výsluchom strán sporu žalobkyňa nepreukázala, že by suma 29.849,43 eura mala byť zahrnutá do masy BSM. V sporovom konaní stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Nesplnenie tejto povinnosti má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí vo veci. Relevantnosť skutkových tvrdení žalobkyne ohľadne nadobudnutia finančných prostriedkov počas trvania manželstva v spore preukázaná nebola.

11. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného, a to k uplatnenej námietke týkajúcej sa použitia sumy 1.460,- eur na zaplatenie hodnoty členského podielu, a teda jeho návrhu, aby táto suma nebola zahrnutá do BSM, odvolací súd uvádza, že túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Z obsahu spisu, a to pripojených listinných dôkazov - potvrdenia Okresného stavebného bytového družstva so sídlom v P. zo dňa 30.3.1989 (č.l. 438 spisu), ako aj z predložených kópií poštových poukážok vyplýva, že žalovaný zaplatil za členský podiel v bytovom družstve na X-izbový byt sumu 23.800,- Sk, a to poštovými poukážkami z 21.2.1989 v sume 200,- a 300,- Sk a 6.4.1989 v sume 23.300,- Sk. Z uvedených listinných dôkazov však nevyplýva a žalovaný túto skutočnosť nepreukázal, že by sa jednalo o výlučne finančné prostriedky žalovaného. Je nesporné, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 4.6.1988, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 15C/79/2011-15 z 27.9.2011 s právoplatnosťou od 13.10.2011. Aj z vyjadrenia žalobkyne pred odvolacím súdom v rámci zopakovania dokazovania vyplynulo, že po uzavretí manželstva spoločne hospodárili s tým, že obaja mali úspory finančných prostriedkov nadobudnuté pred uzavretím manželstva, ako aj finančné prostriedky získali ako dary s tým, že členský podiel v družstevnom byte bol zakúpený zo spoločných prostriedkov. Žalovaný ním tvrdené skutočnosti o zakúpení členského podielu počas trvania manželstva výlučne z jeho finančných prostriedkov v danom prípade nepreukázal, a teda nesplnil dôkaznú povinnosť v sporovom konaní. Členský podiel bol nadobudnutý za trvania manželstva (§ 143 Občianskeho zákonníka). Navyše odvolací súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Humenné č.k. 17C/170/2012-49 zo dňa 20.2.2012 s právoplatnosťou od 5.4.2013, ktorým bol schválený zmierný zrušenie práva spoločného nájmu účastníkov konania k X-izbovému družstevnému bytu č. XX na X. poschodí bytového domu č. súp. XXXX nachádzajúceho sa na ul. J. X, k.ú. P. zapísané na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXXX pozostávajúci z X izieb a príslušenstva s tým, že za výlučného nájomcu bytu bol určený odporca (v tomto konaní žalovaný), ktorý sa stal aj členom bytového družstva. V rámci predmetného uznesenia o schválení zmierného zrušenia sa strany dohodli aj o povinnosti žalobkyne v tomto konaní vypratať predmetný byt a odovzdať ho žalovanému, vrátane kľúčov od bytu a príslušenstva. Žalovaný v rámci zrušenia spoločného nájmu k družstevnému bytu nebol povinný zabezpečiť pre žalobkyňu bytovú náhradu.

12. Za nedôvodnú považoval odvolací súd uplatnenú námietku žalovaným týkajúcu sa sumy 6.905,- eur, ktorá suma predstavuje vyčíslené náklady žalovaným na štúdium žalobkyne, ktoré nadobudla počas trvania manželstva. Vyúčtované náklady na štúdium žalobkyne počas trvania manželstva odvolací súd nepovažoval za opodstatnené, lebo sa jedná o spotrebované finančné prostriedky nadobudnuté počas trvania manželstva, vedenia spoločnej domácnosti. Navyše odvolací súd dodáva, že žalobkyňa počas trvania manželstva bola riadne zamestnaná, zabezpečovala príjem domácnosti podľa svojich schopností a možností, ako aj zabezpečovala starostlivosť o rodinu a tým sa podieľala aj na úhrade nákladov spojených s vedením domácnosti. Navyše získaním vysokoškolského štúdia a následne tomu zodpovedajúce pracovné uplatnenie bolo určite prínosom aj z hľadiska finančného zabezpečenia a príjmu z pracovného pomeru žalobkyne.

13. Vo vzťahu k uplatnenej námietke týkajúcej sa nezahrnutia sumy 1.246,- eur do masy BSM žalovaným odvolací súd uvádza, že z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že uvedená suma bola vedená na vkladnej knižke matky žalobkyne (E. F.), ktorá ako svedkyňa v spore bola vypočítaná. Žalovaný v rámci vykonaného dokazovania i napriek ním tvrdených skutočnosti nepreukázal, že by sa jednalo o finančné prostriedky žalobkyne nadobudnuté počas trvania manželstva a patriace do masy BSM. Aj v tejto časti odvolací súd poukazuje na dôkaznú povinnosť strán sporu, ktorej nespĺnenie má za následok neunesenie dôkazného bremena. Len uvedenie na vkladnej knižke na meno tretej osoby ako spoludisponenta neznamena, že sa jedná o finančné prostriedky spoludisponenta. Z listinného dôkazu nachádzajúceho sa v spise na č.l. 69, s ktorým obsahom sa odvolací súd v rámci zopakovania dokazovania oboznámil, nepochybne vyplýva, že vkladná knižka znejúca na sumu 1.246,05 eura so zostatkom k XX.XX.XXXX bola na meno E. F. ako vkladateľ s tým, že ako v poradí druhý vkladateľ je uvedená L. H. Y., žalobkyňa, avšak táto skutočnosť sama o sebe nie je dôkazom o tom, že finančné prostriedky nachádzajúce sa na tejto vkladnej knižke sú získané počas trvania manželstva výlučne žalobkyňou a že žalobkyňa patrili.

14. Vo vzťahu k uplatnenej námietke žalovaným týkajúcej sa vyňatia z masy BSM sumu 1.595,17 eura, ktorú žalovaný vyčíslil ako dotáciu, ktorá bola určená na jeho podnikanie na základe dohody o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť žalovanému vo výške 3.902,- eura (č.l. 34-37 spisu), k tomu odvolací súd uvádza, že strany sporu počas trvania manželstva nemali zrušené alebo zúžené BSM.

Podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka BSM je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov, reštitúcií majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému vec bola vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že zákon z režimu BSM vylučuje okrem iného aj veci, ktoré slúžia výkonu povolania niektorého z manželov. Za výkon povolania len jedného z manželov je potrebné považovať aj sústavnú činnosť vykonávanú fyzickou osobou - podnikateľom (§ 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka). Podnikanie takejto fyzickej osoby má významný ekonomický dopad na BSM, a teda aj majetkové pomery druhého manžela. Živnostník zodpovedá za dlhy nielen svojim (oddeleným) majetkom, ale tiež spoločným majetkom v BSM, lebo v zmysle ust. § 147 Občianskeho zákonníka, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do BSM. Aj z tohto dôvodu preto živnostník pri začatí podnikania potrebuje súhlas druhého manžela (§ 148a ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Z uvedeného vyplýva, že nielen výnosy z podnikania patria do BSM a môžu byť základom pre jeho rozmnožovanie, ale aj dlhy vzniknuté z podnikania živnostníka môžu viesť k zmenšovaniu masy BSM. Z hľadiska všeobecnej požiadavky spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami sporu je podstatné, aby pri absencii dohôd manželov v zmysle ust. § 143a a 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka a tiež účelu BSM zodpovedajúce, že ak sa nepodnikajúci manžel živnostníka má spolupodieľať na dlhoch svojho manžela spätých s výkonom jeho povolania (živnosti), má sa rovnako počas trvania manželstva spolupodieľať aj na nadobúdaní majetku spätého so živnostenským podnikaním druhého manžela. Pri opačnom nazeraní na túto otázku by bol nepodnikajúci manžel živnostníka v porovnaní so svojim manželom znevýhodnený.

V rámci uplatneného návrhu na vyporiadanie BSM nebola predmetom vyporiadania aj cena podniku ku dňu zániku BSM. Len formálnym vyúčtovaním výdavkov hrađených z príspevku na samostatne zárobkovú činnosť listinným dokladom predloženým žalovaným (č.l. 260 spisu) nemožno dospieť k

záveru, že by uvedená suma 1.595,17 eura mala byť vyňatá z masy BSM. Podnikom sa rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek. K podniku patria veci, práva a majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť. Podnik je hromadnou vecou, ktorá je možným predmetom prevodu, a teda aj v BSM. Cena podniku predstavuje kladný rozdiel medzi aktívami a pasívami podnikania manžela ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, lebo podnikanie je činnosť, ktorej výnosy patria obidvom manželom a ktorá obvykle slúži aj na získavanie hodnôt patriacich do BSM. Pokiaľ strany sporu v rámci vyporiadania masy BSM neoznačili podnik žalovaného ako predmet vyporiadania BSM, nemožno považovať uplatnenú námietku týkajúcu sa vyúčtovanej dotácie žalovaným za sumu, ktorú by bolo možné oddelene od celkového majetku podniku žalovaného zahrnúť do masy BSM.

15. Vo vzťahu k ďalšej uplatnenej námietke žalovaným, a to k vyplateniu sumy 964,03 eura z titulu poistného plnenia odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu, a to z oznámenia o poistnom plnení O. č. poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.1.2013 vyplýva, že poisťovňa žalovanému oznámila ukončenie šetrenia poistnej udalosti s tým, že poistné plnenie mu poukazujú v sume 964,03 eura s vymedzením čísla účtu. Predmetom poistnej udalosti bola škoda na motorovom vozidle zn. O., EVČ: P. XXX C., rok výroby XXXX. Žalobkyňa nepoprela prevzatie poistného plnenia. Na svoju obranu len uviedla, že finančné prostriedky použila na opravu motorového vozidla zn. O., ktoré jej v rámci dohody o vyporiadaní BSM týkajúcej sa hnutelných vecí pripadlo do výlučného vlastníctva. V tejto časti však odvolací súd považoval odvolaciu námietku žalovaného za opodstatnenú, lebo v čase vzniku poistnej udalosti, ako aj poskytnutého poistného plnenia predmetná hnutelná vec, a to motorové vozidlo zn. O. bolo hnutelnou vecou patriacou do masy BSM. K uzatvoreniu dohody o vyporiadaní BSM ohľadne hnutelných vecí došlo k 17.4.2013, ktorá skutočnosť je nesporná a vyplýva z predloženej dohody v spise na č.l. 222-223 vrátane prílohy.

16. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalovaného týkajúcu sa povinnosti strán sporu nahradiť trovy štátu, ktoré vznikli v súvislosti s vykonávaním dokazovania, a to najmä znaleckým dokazovaním, ako aj zisťovaním stavu finančných prostriedkov v peňažných ústavoch strán sporu. Štát má nárok na náhradu trov konania, ktoré súvislosti s konaním vznikli, pokiaľ neboli hradené z preddavkov. Za trovy konania sa považujú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré v súvislosti s vykonávaním dokazovania vznikli.

17. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcií majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne, spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

18. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva súdom je konaním označeným ako konanie „Iudicium duplex“, v ktorom majú účastníci na oboch stranách sporu postavenie žalobcu aj žalovaného. Z obsahu spisu je nesporné, že manželstvo účastníkov bolo uzavreté dňa X.X.XXXX a právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 15C/79/2011-15 z XX.X.XXXX s právoplatnosťou od XX.XX.XXXX.. K zániku BSM došlo v súlade s ust. § 148 Občianskeho zákonníka k XX.XX.XXXX.. V priebehu konania o vyporiadanie BSM strany uzavreli dohodu ohľadne vyporiadania huteľných vecí patriacich do BSM, na základe ktorej došlo následne k čiastočnému späťvzatiu žaloby a v tejto časti bolo konanie právoplatne zastavené rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 12C/120/2011-463 zo dňa 4.3.2015 s právoplatnosťou od 16.12.2016.

19. Predmetom vyporiadania BSM v spore bola zostatková hodnota členského podielu družstevného bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na ul. J. X., ktorého hodnota bola stanovená znaleckým posudkom A. H. H. č. X/XXXX vo výške 26.300 eur (č.l. 322 spisu). Výška stanovenej hodnoty členského podielu medzi stranami sporná nebola. Vo vzťahu k spoločnému nájmu k družstevnému bytu strany sporu uzavreli v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 17C/170/2012 zmier, ktorý bol schválený uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 17C/170/2012-49 z 20.2.2013 právoplatnosťou od 5.4.2013, na základe ktorého došlo k zrušeniu práva spoločného nájmu účastníkov konania k trojizbovému družstevnému bytu s tým, že za výlučného nájomcu tohto bytu bol určený žalovaný, ako aj člen bytového družstva. Zároveň sa strany dohodli, že žalobkyňa je povinná vypratať byt v lehote 14 dní od rozhodnutia, t.j. od 20.2.2013 vrátane odovzdania kľúčov od bytu, ako aj príslušenstva k bytu. Súčasťou uzatvoreného zmiaru bola aj dohoda, že žalovaný nie je povinný zabezpečiť žalobkyňu bytovú náhradu.

V rámci vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie bolo zistené, že strany sporu mali k zániku BSM, t.j. k XX.XX.XXXX a to žalobkyňa v celkovej hodnote 4.859,33 eura, a to finančné prostriedky na peňažnom ústave H. č. účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX. so zostatkom v sume 835,19 eura, č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom v sume 0,60 eura, č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX v sume 2.778,63 eura. Ďalej v J. na účte R. č. zmluvy XXXXXXXXXXXX so zostatkom v sume 1.234,72 eura (č.l. 85 spisu) a v J. na vkladnej knižke č. vkladu XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom v sume 10,19 eura (č.l. 67 spisu), t.j. celkom peňažné prostriedky vo výške 4.859,33 eura. Na meno žalovaného boli ku dňu zániku BSM evidované finančné prostriedky v peňažnom ústave H. č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX. v sume 3.253,48 eura, XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX v sume 3.747,02 eura, XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX v sume 4.895,91 eura, XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX v sume 208,36 eura, na ktorom boli obe strany vedené ako spoludisponent, č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom sumy 2.832,77 eura a č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom sumy 8.836 eur (č.l. 44 spisu). Ďalej na meno žalovaného boli evidované finančné prostriedky v J. na účte stavebného sporenia č. zmluvy XXXXXXXXXXXX vo výške 11.475,25 eura a na účte vedenom v R. č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX 1.061,59 USD (č.l. 62 spisu), po prepočte stanovenom súdom prvej inštancie v sume 773,36 eura, ktorá výška nebola medzi stranami sporná. Finančné prostriedky vedené na meno žalovaného boli celkom vo výške 36.022,75 eura. V rámci vykonaného dokazovania, ktorá skutočnosť taktiež nebola sporná, bolo preukázané, že žalovaný počas trvania manželstva vybral z účtu vedeného v R. č. XXXXXX-XXXXXXXXXX dňa 30.9.2011 (č.l. 152 spisu), sumu 3.995,60 eura a v roku 2010 z účtu vedeného v J. sumu 8.367,77 eura, t.j. celkom 12.363,37 eura, ktoré finančné prostriedky odvolací súd zahrnul do masy BSM, lebo podľa vyjadrenia strán sporu žalovaný nespochybnil, že finančné prostriedky vybral počas trvania manželstva, avšak následne po opustení spoločnej domácnosti zo spoločného družstevného bytu, z ktorého odišla žalobkyňa spolu s maloletými deťmi, mu finančné prostriedky mali byť odcudzené. Trestné oznámenie však na neznámeho páchatel'a nepodal a jeho tvrdenie týkajúce sa údajného odcudzenia stranou v spore - žalobkyňou, ničím nepreukázal, a preto odvolací súd tieto finančné prostriedky zahrnul do masy BSM.

Súčasťou masy BSM je aj vyplatené poistné z titulu poistnej udalosti na motorovom vozidle zn. O., ktoré poistné plnenie bolo vyplatené podľa predloženého listinného dokladu F. dňa XX.X.XXXX s ukončením šetrenia poistnej udalosti. V spore nebolo sporné, že finančné prostriedky vo výške 964,03 eura prevzala žalobkyňa. Obranu žalovanej týkajúcu sa použitia finančných prostriedkov na opravu motorového vozidla zn. O., evidenčné číslo P., rok výroby XXXX, odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú z dôvodu, že v čase výplaty poistného plnenia strany sporu nemali vyporiadané BSM ohľadne huteľných vecí, ku ktorej dohode došlo až 17.4.2013. Z týchto dôvodov odvolací súd stanovil celkovú hodnotu masy BSM

strán sporu vo výške 80.509,48 eura (26.300 eura + 4.859,33 eura + 36.022,75 eura + 3.995,60 eura + 8.367,77 eura + 964,03 eura).

20. Aplikujúc zásadu vyplývajúcu z ust. § 150 Občianskeho zákonníka, že podiely oboch manželov sú rovnaké, každému zo strán sporu z titulu zaniknutého BSM vznikol nárok na finančné vyporiadanie vo výške 40.254,74 eura. Odvolací súd na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie ani z opakovaného dokazovania v potrebnom rozsahu pred odvolacím súdom, výsluchu strán sporu, ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, rozhodných okolností pre aplikáciu disparitného rozdelenia masy BSM nezistil skutkové okolnosti v danej veci, na ktoré by bolo potrebné prihliadať. Je nesporné, že obe strany sporu ako manželia zabezpečovali rodinu na základe svojich možností a schopností, príjmom z pracovného pomeru, žalovaný aj na základe podnikateľskej činnosti, ktorú začal vykonávať v roku XXXX s tým, že v spore nebolo preukázané, aby sa od zásady paritného rozdelenia vyporiadania masy BSM bolo dôvodné sa odchýliť.

Celkom teda na strane žalobkyne odvolací súd zohľadnil finančné prostriedky vo výške 5.823,36 eura (4.859,33 eura + 964,03 eura). Na strane žalovaného odvolací súd zohľadnil finančné prostriedky vedené na účtoch v peňažnom ústave v sume 36.022,75 eura, ďalej finančné prostriedky vybrané žalovaným počas trvania manželstva a prebiehajúceho konania o rozvod celkom v sume 12.363,37 eura, ako aj zohľadnil zostatkovú hodnotu členského podielu X-izbového družstevného bytu v sume 26.300,-, ktorý žalovaný nadobudol v rámci schváleného zmluvy o zrušení spoločného nájmu k bytu. Celkom na strane žalovaného zohľadnil finančné prostriedky v hodnote 74.686,12 eura. Žalovanému teda z titulu vyporiadania zaniknutého BSM vznikla povinnosť doplatiť do masy BSM 34.431,38 eura s tým, že na strane žalovaného odvolací súd zohľadnil čiastočné plnenie poskytnuté žalobkyni v priebehu konania vo výške 14.607,09 eura (14.500,- eur + 107,09 eura). Celkom z titulu finančného vyporiadania zaniknutého BSM na vyrovnanie finančného podielu preto uložil žalovanému povinnosť žalobkyni 19.824,29 eura. V súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP odvolací súd stanovil lehotu na plnenie 15 dní, ktorá plynie od právoplatnosti rozsudku vzhľadom na výšku finančných prostriedkov, ktoré je žalovaný povinný na vyrovnanie žalobkyni vyplatiť.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 388 CSP v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/120/2011-648 z 26.6.2019 a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

22. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP tak, že využijúc zásadu pomerného úspechu strán sporu vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania právo.

23. O nároku na náhradu trov konania štátu odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a právom štátu na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s konaním vznikli podľa výsledku v spore. Je nesporné, že konanie bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov v znení platnom do 30.6.2016, avšak v súlade s ust. § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP ustanovenia Civilného sporového poriadku sú aplikovateľné aj na konania začaté pred nadobudnutím jeho účinnosti, t.j. pred 1.7.2016. Aplikáciou základného princípu vyplývajúceho z čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP, s použitím ust. § 253 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 CSP štátu patrí náhrada trov, ktoré v skutočnosti vynaložil v súlade s vtedy v danom čase platnou procesnou normou (§ 148 Občianskeho súdneho poriadku), podľa ktorého ustanovenia mu zo zákona vznikol nárok na ich náhradu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2018, sp. zn. 4Obo/3/2018, Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 9/2018). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

24. O súdnom poplatku za konanie o vyporiadanie BSM odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. b), ods. 3 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 71/1992 Zb.) tak, že vychádzajúc z hodnoty predmetu vyporiadania BSM vo výške 80.509,48 eura a výšky súdneho poplatku 3 % z dôvodu, že konanie sa skončilo rozsudkom (položka 6b Sadzobníka súdnych poplatkov) odvolací súd stanovil výšku súdneho poplatku v sume 2.415 eur po jeho zaokrúhlení v súlade s ust. § 7a písm. c/ zákona č. 71/1992

Zb. spoločne a nerozdielne zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku súdny poplatok za vypořádanie BSM vo výške 2.415 eur na účet Okresného súdu Humenné.

25. V priebehu odvolacieho konania žalovaný predložil návrh na prerušenie tohto konania z dôvodu prebiehajúceho konania na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 18Cp/25/2015 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 14.500 eur, ktorú sumu žalovaný vyplatil žalobkyni ako polovicu hodnoty členského podielu. Vzhľadom na predmet tohto konania, zohľadnenie vyplatenej sumy 14.500 eur pri finančnom vypořádaní masy BSM v tomto konaní odvolací súd nepovažoval návrh na prerušenie konania posúdený podľa obsahu ako návrh na prerušenie konania v zmysle ust. § 162 ods. 1 písm. a), resp. § 164 CSP za opodstatnený. Z tohto dôvodu odvolací súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.